VOL. 60. No. 22. NOVEMBER 15, 1968 60. ÉVF. 22. SZÁM, 1968. NOVEMBER 15.

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America —— Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JEZUS mondá: "De kell, hogy előbb hirdettessék az evangélium minden nép között." (Márk 13:10.)

A BOLDOGSÁG FORRÁSA

A TISZTA SZÍV

"Boldogok, akiknek szívük tiszta, mert ők az Istent meglátják." (Máté 5:8)

Ez a vers emlékeztet minket Pál apostol azon kifejezésére, amelyet az efézusi levél első részében ír: "És világosítsa meg szívetek szemeit." (18 v.) Nyilvánvalóan szívünkkel látunk. A "szív" szó használata az említett helyen, nem tévedés. A görög szöveg "kardia"-t ír. Hogy a fordítók miért nem merték a görög szív szót magyarul is szívnek nevezni, azt nem tudjuk.

A tisztátalan szív szemei homályosak, de még ha jól látnánk is a tisztátalan szív szemével, Isten előtt akkor sem állhatnánk meg. A szív szemeinek a homálya sok boldogtalanság forrása. Az emberek vallásosak, de vallásoskodásukban nem találnak örömet. Járnak templomba, szolgálnak a vasárnapi iskolában, de nem boldogok. Elnevezzük a templomot, az imaházat "szentélynek" (sanctuary), remélve, hogy ha a szentélybe megyünk, áldást nyerünk. Megyünk a templomba, hogy tiszteljük az Urat és mégis megesik, hogy elégedetlen szívvel távozunk, mert nem tetszett a prédikáció. Közben elfelejtjük, hogy az Úr tiszteletére és nem a prédikáció hallgatására mentünk. Az a kérdés: láttuk-e Istent? Éreztük-e, tudtuk-e, hogy Isten jelen volt?

Isten mindenütt jelenvaló Isten. Ha mégsem látjuk Őt, akkor baj van a szív szemeinek a tisztaságával. Isten örökkévaló és élő, de a tisztátalan szívű ember részére halott. Ha nincs örömünk az Úrban, ha a vallás, a templomba járás csak szokás, vagy kötelesség, akkor vizsgáljuk szívünket. A tiszta szív látja Istent és boldog.

Milyen boldogságot ad az, hogy láthatjuk Istent? A sok változat közül három pontot említek. *Először*, a bizonyosság boldogságát. Isten él, Isten figyel ránk és Isten a mi menedékünk. Mindezt tudjuk, mert látjuk Őt. Vallásos életünk, keresztyéni meggyőződésünk, lelki tevékenységünk, imánk és énekünk új jelentőséggel gazdagodik. Nem tapogatódzunk többé a sötétben, nem bizonytalankodunk s nem bátortalanodunk el, még ha az emberek ezrei is tagadják Őt, mert látjuk Istent. A látás boldoggá tesz.

A boldogság *második* oka az ismeret. Emberiségünk beteljesedése az, amikor többet tudhatunk. Az állatokat a természet "kondicionálja." Az éhség, az életveszély, a megmaradás ösztöne megtanítják arra, hogyan védekezzenek a veszedelmek ellen. Az ember azonban, és csakis az ember, képes tervszerűen, szándékosan tanulni és ismeretet szerezni. Tanulás közben rájön arra, hogy a tudás nagy hatalom s még többet akar tudni. A tudás hatalmas emberi vágy kielégítése. A tiszta szív-szemekkel meglátjuk és megtudjuk, hogy *milyen* a mi Istenünk. Amíg úgy képzeljük, hogy Isten messze, kint van, teremt és fenntart, addig csak egy nagy hatalomra gondolunk. Szívünkkel azonban észrevesszük, hogy Isten több, mint teremtő erő és gondviselő hatalom. A szív érzi és látja, hogy Isten szeretet, Isten atya és Isten megváltó. Mindez nem száraz teológiai ismeret, amit aránylag kevés ember szerezhet meg, hanem személyes tapasztalat és drá-

HÁLA

Uram, a szívem háladalba fog,
Megköszönök Neked minden napot,
melyen szeretteted érezhetem.
Minden parányi fényt az életen.
Minden vigaszt sivatag út alatt.
Minden mosolygó, meleg sugarat.

Vihart ígérők bár a holnapok,
Te vagy, aki a szívem biztatod.
Ha ma egy porszem terhet hordozok,
talán Te holnap le is oldozod.
S hogy adjak hálát,
hogy Te szüntelen,
amerre járok, ottvagy énvelem??

Minden kicsiny madárka énekét,
minden bajt, mert Hozzád
visz közelebb,
minden egyes nyugalmas percemet,
tovasuhanó minden felleget,
Cseppecske boldogságot, örömöt:
ujjongó háladalban köszönök!

Minden egyes meleg tekintet,
Minden egyes virághintő kezet.
Minden testvérszívet, felém verőt:
közösen hivő, hordozó erőt...
Mindezt az üdvöt itt és odafönn:
köszönöm! Mindörökké köszönöm!

(Turmezei Erzsébet fordítása)

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published semi-monthly

OFFICE OF PUBLICATION
Hungarian Baptist Union of America
2844 East 130th St. Cleveland, O. 44120

Editor — Szerkesztő:
DR. BELA UDVARNOKI
609 Woodridge Drive,
Murfreesboro, North Carolina 27855
Telefon: (919)-398-4646

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

Subscription fee: $4.00 per year

Előfizetés és címváltozás
erre a címre küldendő:
Mr. John Szász
1619 Edward Avenue,
Canton, Ohio 44705

Printed by
Classic Printing Corporation
9029 Lorain Ave., Cleveland, O. 44102

ga kincs. Isten ismeretében ezen a földön boldogok lehetünk.

A boldogság *harmadik* ága az a meggyőződés, hogy Istenben bízhatunk és erre az alapra, mint kemény sziklára építhetünk. A szív tiszta szemeivel látjuk nap nap után, hogy Isten az övéiről gondot visel, hogy mint szerető atya óvja és védi gyermekeit. Azt is látjuk, hogy mit követel tőlünk és hogyan szolgálhatjuk Őt. Összehasonlítjuk a mi gyengeségünket és gyarlóságunkat az Ő örökkévaló szeretetével s ekként az élet egy másik vágya, a biztonság érzése kielégítést nyer. Bízunk benne most s bízunk benne, amikor e földről távozunk; tudjuk, hogy az örökkévalóságban kivel leszünk.

Boldogság, amint látjuk Őt itt, s nagyobb boldogság lesz vele lenni örökön. A tiszta szívűek mennyben lesznek s szemeik ott többé nem homályosodnak meg.

A tiszta szívűek meglátják Istent!

It is more important to thank God for blessings received than to pray for them before hand.

— *Wm. Temple*

A SZERKESZTŐ ROVATA

KÉRDÉS ÉS FELELET

KÉRDÉS: Kérem, legyen szíves világosságot deríteni a Zsidókhoz írt levél 6. része 4—6 verseire: "Mert lehetetlen dolog, hogy akik egyszer megvilágosíttattak, megízlelték a mennyei ajándékot és részeseivé lettek a Szent Léleknek és megízlelték az Istennek jó beszédét és a jövendő világnak erőit, és elestek, ismét megújuljanak a megtérésre, mint akik önmaguknak feszítik meg az Istennek ama Fiát és megalázzák Őt."

Valóban azt érti az apostol, hogy akik megtérésük után bűnbeestek, azok részére bezárult a kegyelem ajtaja? Egy **Testvérnő, Florida.**

FELELET: A kérdést felvető nőtestvérünk igen fontos bibliai helyre terelte a figyelmünket. Mivel ez a kérdés nagyon sok bibliaolvasó és Írást szerető testvérünket foglalkoztatja, a lehetőség határain belül igyekszem válaszolni. A válasz nem lehet rövid. Mindenekelőtt tessék figyelembevenni azt a megjegyzésemet, hogy válaszomat nem azzal a gondolattal írom, hogy az én véleményem mindenek felett való nézet. Írásommal nem fog mindenki egyetérteni, épp ezért szeretettel elfogadom, hogy másféle magyarázat is lehet. Véleményemben azonban egyezem a régi baptista teológiai felfogással a kegyelemben való megtartatás igazságában.

A feltett kérdés a szóban levő rész 4-6 verseiből, már maga is válasz. A levél írója válasznak szánta. A tulajdonképpeni kérdés a 6. rész 1—3. verseiben van. Ezekben a versekben a Zsidókhoz írt levél szerzője olyan keresztyén közösséghez tartozó egyénekről szól, akik "'kezdetlegesek" voltak Krisztus ismeretében és a keresztyéni életgyakorlatban. A szerző szerint, mivel ezek még nem találtak rá az igazi fundamentomra, újból és újból "alapot akarnak rakosgatni" hitéletüknek. Rakosgatás közben emlegették a "holt cselekedetekből való megtérést," azaz, ha *ezt* teszed, üdvözülsz, ha nem, elkárhozol. A hangsúly a cselekedeten volt. Sok szó esett vallásos szertartásról, kézmosásról, különböző tanításról, kézrátételről, más szóval emberi véleményről és emberi tettről. A levél szerzője minderre azt mondja (más szóval), hogy kár ezekkel foglalkozni. Az alapot nem kell és nem lehet újra lerakni, mivel a krisztusiak hit és élet alapját maga Isten építette meg és az az alap mindörökre megáll. Csak az kezdheti újból az újból rakosgatni a megtérés, a ceremónia alapját, aki nem áll a szilárd, Isten építette alapon.

Hogy mennyire biztosabb és szilárdabb az Isten által vetett alap, arra mutat rá az említett rész 4—6 verse. Az isteni alap nem kezdetleges beszédből, hitvitából és emberek álal hasznosnak vélt vallásgyakorlatból, hanem Isten hatalmas, erős gondoskodásából áll. A 4—6. versekben *öt* olyan isteni intézkedést és védelmet találunk, amit ember nem adhat. Így olvassuk: az isteni alapon állók *(1) megvilágosíttattak, (2) megízlelték a mennyei ajándékot, (3) részeseivé lettek a Szent Léleknek, (4) megízlelték az Isten jó beszédét. (5) és megízlelték a jövendő világ erőit.*

Amikor az *ötszörös* isteni védő korlátot, óvó intézkedést és mindezt alátámasztó erőt szemléli, akkor nyugodtan nézhet körül Isten gyermeke. Van é erő, amely ezen az isteni védőgyűrűn áttörhet, van-e erő, amely az isteni alapról elvonhat? A hivő ember maga is használhatja a szót: *lehetetlen!* Erről az alapról senki el nem ragadhat és ezt az alapot senki el nem süllyesztheti. Ezt az alapot Isten vetette meg és Ő védi. Akik ezen az alapon állnak Krisztus kegyelméből, azok végig megállnak.

Ismerjük az ellenvetést: Isten ke-

zéből senki sem vehet ki, de ha mi akarunk, akkor eltávozhatunk, és léphetünk a kegyelem által vetett alapról. De, ha a fenti *öt* védő szert tüzetesen vizsgáljuk, azt találjuk, hogy Isten még magunk ellen is véd. Akik megvilágosíttattak, megízlelték a mennyei ajándékot, az erőt és részesei lettek a Szent Léleknek, hogyan *akarhatnának* lelépni az alapról? Hiszen Isten ezek szívét megújította, gondolkozásukat megváltoztatta, indulatukat megszentelte! Az igazi alapon álló krisztusiak Isten által újrateremtett lények, új természettel és új vággyal megáldja. Ismételten kérdezem, hogyan akarhatnának ezek elmenni? Mernénk-e azt állítani, hogy Isten alapja nem tökéletes és a sátán elragadhat onnan — másszóval a gonosz kiragadhat Krisztus kezéből? Mernénk-e azt állítani, hogy az isteni gondviselés nem elég bölcs, és ha mi akarunk ismét a bűn felé menni, akkor mehetünk. Merné-e valaki azt állítani, hogy Isten újjáteremtő munkája nem tökéletes és az újjászületés munkája emberi beavatkozástól is függ? Minderre ismét azt kell mondanunk, amit a Zsidókhoz írt levél írója használ: lehetetlen.

Nincs kétszeri megtérés és újjászületés. És pedig azért nincs, mivel Isten első munkája tökéletes és a másodikra nincs szükség. Amint az első században voltak vitázók és okoskodók, úgy vannak ma is. Nem tudjuk, hogy ki áll Krisztus által vetett alapon. Ezt csak az Úr tudja. Épp azért nem ítélkezhetünk, csak azt mondhatjuk: Krisztus az övéit megóvja és megtartja úgy az ellenségtől, mint saját maga természetétől. Ha mégis a fenti isteni erők működése ellenére valaki a kegyelemből kiesne, vagy kieshetne, akkor tényleg nincs remény. Aki nem bírja megtartani azokat, akik az övéi, hogyan bírná az megmenteni azokat, akik nem az övéi? A másodszori "megújulás" lehetetlen, mivel, ha tényleg Krisztus gyermekei vagyunk, mindvégig az övéi maradunk.

A fentiek nem jelentik azt, hogy Krisztus gyermekei tökéletes, bűnnélküli életet fognak élni. A bűn olyan, mint az út sara: ránk fröcscsen, de nem kerít hatalmába. Naponta tisztítgatjuk magunkat az Úr segítségével s naponta érezzük nemcsak a világ hatalmát, hanem Isten mindent megtisztító és elfedező erejét.

U. B.

A fordító

(Károlyi Gáspár emlékezetének)

Alkotni könnyebb: a szellem szabad.
A képzelet csaponghat szanaszét,
Belekaphat a felhők üstökébe,
Felszánthatja a tenger fenekét,
Virágmaggal eget-földet bevethet
Törvénnyé teheti a játszi kedvet,
Zászlóvá a szenvedélyt, mely
lengve lázad,
S vakmerőn méri Istenhez magát...
Az alkotás, jaj, kísértésbe is visz.
A fordítás, a fordítás, — alázat.
Fordítni annyit tesz, mint
meghajolni,
Fordítni annyit tesz,
mint kötve lenni,
Valaki mást, nagyobbat átkarolva,
Félig őt vinni, félig vele menni.

Az, akinek szellemét ma körülálljuk,
A Legnagyobbnak fordítója volt.
A Kijelentés ős betűire
Alázatosan nagy gonddal ráhajolt.
Látom: előtte türelem — szövétnek,
Körül a munka nehéz árnyai:
Az Igének keres magyar igéket,
Látom, hogy küzd: az érdes
szittya-nyelv
Megcsendíti-e Isten szép szavát?
És látom: győz. Érdes beszédinek
Szálló századok adnak patinát.
Ó, be nagyon kötve van Jézusához,
Félig ő viszi, félig Jézus őt,
Mígnem Vizsolyban végül
megpihennek,
Együtt érve el egy honi tetőt.
Amíg mennek, a kemény fordítónak
Tán verejtéke, tán vére is hull,
De türelmén és alázatán által
Az örök Isten beszél — magyarul.

Reményik Sándor

Meeting of pastors, S. S. teachers from six Protestant denominations (United Church of Christ, Presbyterian, Methodist, Moravian, Baptist and Episcopalian) and Catholic church discussed about the need for a new Sunday School curriculum. Soon they were discussing the question whether any kind of improvement could make the once-a-week church school a reliable means of education.

Their suggestion: it should be replaced or at least supplemented by a community based, non-sectarian, comprehensive program of religious instruction, which might be operated as a supplement to public school system.

A teacher from Philadelphia said: "I could not begin to teach reading or mathematics if I saw him only once a week and was not expected to give him any homework or outside project."

Sunday Schools are organized on a world-view that has been outmoded 100 years ago, was the verdict of the meeting.

He that goes a borrowing, goes a sorrowing. — *Benjamin Franklin.*

☆

The experienced gardener knows weed—is!

Én csak egy vagyok, de *egy* vagyok. Mindent nem tehetek, de valamit igen. Amit teszek, azt tennem kell, s amit tennem kell azt teszem.

Otto T. Mallery

Elidegenedtél-e Istentől a bűn miatt? Ne félj, megtérít Ő.

Ellensége vagy-é? Barátjává teszen az Ő Fiáért.

Elfordult-e értelmed, szíved, akaratod, igyekezeted Istentől és a gonoszra hajolsz-e? Adj helyt az Úrnak: az ő Fia út, az ő Fiában az életre vezet. Élet az ő Fia, az által életet ad.

Méliusz Juhász Péter

VALLÁSOSSÁG — JÁMBORSÁG

"Akkor hasonló lesz a mennyek országa a tíz szűzhöz, akik vették lámpásukat és kimentek a vőlegény elé. Öt pedig közülük balga volt és öt eszes. Mert mikor a balgák vették lámpásukat, nem vittek magukkal olajat, az eszesek pedig lámpásukkal együtt olajat is vittek edényeikben." (Máté 25, 1—4.)

Az Úr Jézusnak ez a példabeszéde, a helyes megértés céljából, egy kis magyarázatra szorul. Palesztina egyik vidékén még ma is dívó lakodalmi népszokásról esik benne szó. A menyegzői lakoma naplemente után vette kezdetét. A menyasszony ilyenkor már új otthonában tartózkodott, ahol a nászneppel együtt a vőlegényre várt. A vőlegény érkezése — az őt kísérő barátai örömrivalgása folytán —, már messziről hallatszott. Ekkor a lakodalmas ház nőtagjai lámpásokkal és fáklyákkal elébe siettek, hogy a menyasszonyához kísérjék.

Erre a mozzanatra utal az Úr Jézus a példabeszédében. Tíz leányzóról tesz említést, akik a vőlegényre vártak. Ötnek közülük olajjal megtöltött lámpása volt, ezeket eszesnek nevezi az Úr. A másik ötnek nem volt olaja a lámpásban és ezért balgáknak mondja őket. Ugyanis ezen hanyagságuk folytán lekésték a vőlegény érkezését és emiatt kint rekedtek a lakodalmas házból..

Kikhez intézte az Úr Jézus ezt a példázatos tanítását? — Nem a nagy tömeghez, mint máskor, és nem az ellenségeskedő farizeusokhoz, jóllehet azokhoz is volt szava. Ezt a beszédét az övéihez, vagyis a tágabb értelemben vett tanítványaihoz intézte az Úr, azokhoz tehát, akik hittek benne és követték Őt

És kiknek szól, ennyi idő múltán, ez a példabeszéd ma? Nem a közömböseknek és istentagadóknak, hanem azoknak, akik Krisztus ügyéért síkraszállnak és érte, ha kell, áldozatot hoznak. Azoknak szól tehát, akik templomba járnak, bibliát olvasnak és imakönyvet forgatnak. Annál megdöbentőbb a példázat során az Úrnak az a megállapítása, hogy a tíz leányzó közül csak öten vehettek részt a lakodalmi ünnepségen, a másik öt kint rekedt.

Az Úr Jézus példázatának az értelme ez lehet: A leányzók Krisztus követőit jelzik, a lámpás a formailag gyakorolt vallásosságot jelenti, és az olaj, a lámpa nélkülözhetetlen tartozéka, a szív őszinte jámborságát jelképezi. Vegyük ezt a két fogalmat, a vallásosságot és jámborságot, egy kissé közelebbről szemügyre. Ahogy a lámpa és a világító anyaga, az olaj ugyan együvé tartozik, de nem ugyanaz, a vallásosság és jámborság is, jóllehet fogalmilag közel állnak egymáshoz, mégsem azonosak egymással.

Mi a vallásosság? — A vallásosság nem egyéb, mint valamely egyház szervezetéhez és hitelvéhez való ragaszkodás. A vallásos ember tevékeny tagja az egyházának. Kötelezettségeinek pontosan eleget tesz és az előírt lelkigyakorlatokat buzgón elvégzi. Törekszik jót cselekedni és ennek fejében mennyei jutalomra tart igényt. Némely ember vallásossága egy biztosítási kötvényhez hasonlít. A házát tűz ellen, az egészségét betegség ellen, a teste épségét baleset ellen, és a lelkét az örök kárhozat ellen biztosítja. Ezért vallásos. A vallásos élet szabályait meg lehet tanulni; a vallásos embert azzá lehet nevelni.

Ezzel szemben a jámborságot nem lehet megtanulni. A jámborságra nem lehet sem születni, sem nevelődni. A jámborságra újjá kell születni Isten Szentlelke által. A jámborság, Istennek eme kegyelmi ajándéka, a hivő szív lüktető ereje és a hitéletnek világító fénye.

A lámpásról és világító anyagáról, az olajról szól Jézus példabeszéde és mi ezt a vallásosság és jámborságra értelmeztük. Hogy aránylik ez a kettő egymáshoz? A vallásosság a hitélet árnyékképe, a jámborság annak valósága. A vallásosság egy elvi álláspont, a jámborság egy személyes, lelki tapasztalat gyümölcse. A vallásosság az ember ügybuzgóságából fakad. A vallásos ember az igazhitűsége révén remél mennybe jutni, a jámbor szív reménysége a Megváltó Krisztus érdeme.

A vallásosság szereti a díszes öltözéket, a jámborság az alázat köntösét viseli. Ha a vallásosság kileng, fanatizmus lesz belőle, a jámborságot a türelmesség jellemzi. A vallásosság az elmében honol, a jámborság az ember szívében lakik. Az elme világossága, ha nem párosul a szív jámborságával, mitsem ér. Olaj nélkül még az aranyból vert lámpás sem terjeszt fényt, jámborság nélkül a legbuzgóbb vallásosság is hasztalan.

A hitet valló embernek ez a kétféle típusa ősrégi, már a biblia első lapjain találkozunk velük. Emlékezzünk Kain és Ábel, az első testvérpár esetére. Mindketten istenhivők voltak, mind a kettő áldozatot mutatott be az Úrnak. De Kain, annak ellenére, hogy vallásos ténykedést fejtett ki, testvére gyilkosa lett. A bukott emberiségnek ez az első, szörnyű tragédiája azt bizonyítja, hogy a megtéretlen ember vallásossága nem vértez a gonosz indulat ellen és hogy nem lehet pótszere a megújhodott szív jámborságának.

Erre az igazságra utal az Úr Jézus nyomatékosan a tíz leányzóról szóló példabeszédében. A Krisztus követésének kétféle módját ecseteli. Azokat, akiknek hitélete lámpásában a jámborság olaja ég, eszesnek, másszóval következetesnek nevezi az Úr. A hitvallás másik módját, amely Pál apostol szava szerint a kegyességnek a látszatát kelti csupán, de annak erejét megtagadja, balgaságnak, azaz esztelenségnek bélyegzi Krisztus.

Szívleljük meg a mennyei Mesternek ezt a komoly intelmét. Ne legyünk látszólagos Krisztus követők. A látszat romlásba dönt, mert kirekeszt Isten kegyelméből. Csak a teljes tanítványság vezet célhoz. Elvezet oda, ahol majd elhangzik a mennyek Urának fogadószava: "Jól van, te jámbor és hű szolgám, kevés felett voltál hű, sokra bízlak ezután. Menj be a te Uradnak örömébe!"

Lant Emil

Nők rovata

Női. konf. elnöke: Bányai Sándorné
Pénztáros: Mrs. Elizabeth Haydn
Alelnök: Németh Lajosné
Rovatvezető: **Szerencsy Mária**

HÁLA

"Köszönöm Istenem!" Így kezdjük imáinkat, legtöbbször minden mélyebb érzés nélkül. Egyszerűen, mert így illik, mert Istennek mindent meg kell hálálni.

Isten ezt tudja! Nemcsak tudja, hanem amellett, hogy hallja imáinkat, életünket is látja. Lehet, hogy részünkre jó volna, ha Isten csak hallana bennünket, ájtatosan elrebegett imáinkat, melyek sokszor tele vannak gyönyörű szép frázisokkal...

Látja, hogy hálásak vagyunk, mert olyan sok mindent sikerült vásárolni ebben az évben . . . Ki ne volna hálás, ha olyan sokat kap! De mondhatjuk-e: "Köszönöm Istenem, hogy adhattam, adtál, hogy adhassak?" Egy testvérnő írta nekem levelében: "Nem vagyok olyan, mint az a testvér, akit te nagyra értékelsz, hogy milyen bűnös múltú. Mégis engem ítélsz és intesz!"

Hála Istennek, hogy nem vagyok ilyen vagy olyan teherrel megterhelve, mint egy másik szenvedő atyámfia. Ez lehet hálára való ok, de nem mérőeszköze a mi jóságunknak. Sokszor azért vagyunk hálásak, mert nem vagyunk olyan szegények, mint az a másik ember. Ha nem is mondjuk ki ezt így, de így érezzük.

Miért adnak hálát Indiában azok, akik éheznek, vagy akik a halálos golyó elől menkültek meg, ha mi hálánkat kenyér-mennyiséggel, ruhával, házzal vagy autóval mérjük? Megjegyzés hangzott el egy alkalommal: "Nem valami dolgos nép lakik ott, ahol éheznek." Elfelejtette az illető testvér, hogy az *ember munkája hiábavaló Isten áldása nélkül.* Isten kegyelme az, hogy nekünk van és ezzel nem szabad visszaélni. "Keressétek először Isten országát... ezek mind megadatnak néktek." ...mert íme Isten országa ti bennetek van... (Luk. 18:21.) Mit jelent az Isten országában élni? Szeretetben élni! Isten országában egyetlen törvény van: a szeretet. *A szeretet nem kérdez, hanem ad. Ha adni tudtam, az legnagyobb ok a hálára.*

Nemcsak kenyeret vagy vizet adok, hanem *bocsánatot* is. Sok esetben inkább adnánk nagy pénzösszeget, vagy értéket, csak ne kelljen bocsánatot kérni, vagy adni! Vallom, hogy könnyebb pénzt adni, mint lelki életre vonatkozó tanácsot vagy segítséget a lelki szorultságban levőnek. Előfordul, hogy a nagy pénzadomány mögött rendezetlen ügy, vagy bűn rejtőzködik. Így csak lelkiismeretet nyugtató az és nem Istennek kedves áldozat.

Tudsz-e drága testvérnőm a mindennapi kenyér, ruházat, a kényelmes lakás mellett hálát adni azért is, hogy tudtál bocsánatot adni, tudtál adni az anyagi segítség mellett lelki-eledelt, szeretetet, tűrést, és békességet...?

Ha így tudunk adni, akkor igazi hálaéneket tudunk a "Hálaadás"-napján énekelni Istenünknek. Ne legyünk olyanok, mint a kis agyag vagy porcelán pénzgyűjtő takarékedények, amikbe csak tenni lehet, de kivenni nem, csak akkor, ha összetörjük! Se ne legyünk olyanok, mint a Holt-tenger, amely befogadja a Jordán folyó vizét, de az benne élvezhetetlenné s hasznavehetetlenné válik.

Isten ad, sokat és gazdagon, de ennek célja is van. Vidd a pénzváltók asztalára és kamatoztasd! Meg kell hálálni, hogy kaptunk, örüljünk és adjunk hálát, ha adni is tudunk.

"Nem mintha kívánnám az ajándékot, hanem kívánom azt a gyümölcsöt, amely sokasodik a ti hasznotokra." (Filippi 4:17.)

Nagyajtai Eszter

Élő vallás istenes életmód.

— *Haydon*

Útjelző tábla

Vigyázz a falvak szélén
és ott áll a szétfutó keresztutaknál.
Vigyázz, mindig útszélen állva
és irányt mutat mellém a tábla.
Lábára indák tekerődznek,
a barmok hozzá dörgölődznek.
Vállára galamb, varjú száll,
az útról ráfröccsen a sár.

Nap fakítja, veri zápor,
megrepedez a tél fagyától.
De jó és balsorsban egyaránt
áll és mutatja az irányt.

Mellette bölcsek és bolondok
cipelnek vágyat, álmot és gondot.
Jönnek és mennek, ifjak, vének,
nászmenetek és temetések.
Ő áll és tűz, nem válogat:
mindenkinek utat mutat.

Útjelző tábla, lettem én is,
ott, ahol az út Isten felé visz.
Embersorsok útjain állva,
mutatok mindig egy irányba:
Kisztus felé.

Nap szúr, ver a zápor,
didergek a közöny fagyától.
Vállamra kétség-varjú száll
és fülembe azt kiáltja: kár!
Bűnindák rám tekerődznek,
rút vágyak hozzám dörzsölődnek.
Az élet sara rám frecseg
és megsebeznek gonosz kezek.

De jó és balsorsban egyaránt
állok és mutatom az irányt,
Kik az Istentől elszakadtak
és fáradt tékozló fiaknak.

Mellemről Isten lángírása
beragyog ködbe és éjszakába,
És szinte kiáltja: Emberek,
mindnyájan erre menjetek!

Bűnösök, bénák, betegek,
a Mester jár előttetek!
Csak a nyomába lépjetek,
és szárnnyá válik keresztetek!

Nála lesz békességetek,
csak menjetek, csak menjetek!
Csak szeressetek, csak szeressetek!

Bádás János

HÁLA ÉS ÁLDOZAT

(Zsoltár 50:14.)

Kedves szokássá vált gyülekezeteinkben, hogy hálaadó istentiszteleteket tartanak. Ezeken a drága alkalmakon köszöni meg a hivő közönség Isten áldó kegyelmét és végére mehetetlen szeretetét, hogy megadta a mindennapi kenyerünket és megáldotta kezünk munkáját.

De ezeken az alkalmakon nemcsak hálaadó szívvel fordulunk a mi gondviselő Istenünk felé, hanem áldozatainkat is be szoktuk mutatni, az Ő oltárára helyezve.

Nézzük tehát meg most Igénk alapján a *hála* és az *áldozat* bibliai értelmét!

1. *Hála mennyei Atyánk iránt.*

Tegyük fel a kérdést: Elvárja-e Isten tőlünk, hogy hálásak legyünk? Válaszul olvassuk el a római levél 1. részének 21. versét: "Noha felismerték az Istent, és nem adtak hálát néki". Milyen súlyos panasz ez azok ellen, akik hálátlanok Istennel, az Ő segítő szeretetével szemben.

Az Úr Jézus a maga életének példájával tanít minket a hálaadásra. Ilyeneket olvashatunk a Szentírásban: "Szemeit az égre emelvén, hálákat ada" (Máté 14:19), vagy "Hálákat adok Néked Atyám, mennynek és földnek Ura". (Máté 11:25.)

Emlékezünk arra is, hogy mikor az Úr Jézus tíz bélpoklost meggyógyított, és csak egy ment vissza *hálát adni*, szomorúan kérdezte: "... a kilenc pedig hol vagyon?"

Jusson eszünkbe az a hálás szívű asszony is, aki alabástrom szelencéjét széttörve, drága kenettel hódolt az Úr előtt, s mikor a Júdás által felizgatott tanítványok helytelenítik ezt a pazarlást, akkor Jézus megvédi a hálás szívű asszonyt.

Megállapíthatjuk, hogy az Úr elvárja a mi hálaadásunkat. Valaki ezt mondta: A hálátlan ember a föld legnagyobb terhe.

De lehet-e Isten gyermeke is hálátlan? Erre csak azt válaszolhatjuk: *lehetetlen.*

A hűséges és engedelmes gyermek igyekszik meghálálni szülei szeretetét. Isten gyermeke is egész életével próbálja kifejezni háláját a mennyei édes Atya iránt.

Meg kell állapítanunk a teljes Szentírás alapján, hogy istentisztelet áldozat nélkül nincsen. Minden nép, minden korban az istentisztelet középpontjába az áldozatot helyezte, mert érezték, hogy tartoznak Istennek, továbbá tudták, hogy a bűn oly adósság, amit törleszteniök kell, s ezt csak áldozattal tehetik. Életért életet. Ezért volt a legértékesebb *a véres áldozat.* Amikor az Ószövetség népe rádöbbent, hogy a bikák és bárányok vére elégtelen a bűnök eltörlésére, akkor jött az Istennek Báránya, hogy elvegye e világ bűneit. Isten kimondta a bűnre az ítéletet, és Ő — mint igazságos bíró — nem másíthatta meg szavát, de hogy kegyelmet gyakorolhasson a bűnös felett, ideadta az Ő egyszülött Fiát s rajta hajtották végre a halálos ítéletet, vagyis Ő halt meg helyettünk és értünk, mert *"vérontás nélkül nincsen bűnbocsánat."* (Zsid. 9:22.)

Hogyan kell nekünk, ma élő hivőknek, áldozatot bemutatnunk a mi Istenünknek?

A Szentírás erre így felel: "...szánjátok oda a ti testeiteket *élő, szent és Istennek kedves áldozatul*..." Ha mi így az Úréi vagyunk, akkor mindenünk az Övé. Azt olvassuk a macedóniai gyülekezetekről, hogy azok "...először önmagukat adták az Úrnak" és azután erejük szerint, sőt erejük felett is adakoztak." (Kor. II. 8:1—5.)

Sokszor nagyon kemény leckék árán kell megtanulnunk, hogy semmi sem a miénk, hanem minden az Úré, és mi csak sáfárok vagyunk, akik időnk minden percéért és javaink minden filléréért számadással tartozunk.

Ezekkel kapcsolatban vannak, akik ilyen kérdéseket tesznek fel: Szüksége van-e az Úrnak a mi áldozatunkra? Erre röviden, a Szentírás alapján válaszolhatnánk: *Nincs!* Az Úr kijelenti: "Ha megéhezném, sem mondanám meg néked, mert enyém a világ és ennek mindene." (Zsolt. 50:12.) Soha sem szabad azonban elfelejtenünk, hogy Isten csak akkor kér, amikor adni akar. A bezárt szívű és csukott kezű embert az Úr nem áldhatja meg. Olvassuk el Malakiás próféta könyvének 3. részét, különösen a 10—12. verseit és a feltett kérdésre isteni választ kapunk.

Vannak természetesen olyanok is, akik kibúvókat keresnek. Úgy tesznek, mint az a törvénytudó, aki megkísértette az Urat, és amikor az általa nagyrabecsült törvénnyel megfogta őt az Úr Jézus és kimondatta vele, hogy Isten után a felebarátunkat kell szeretnünk úgy, mint önmagunkat, akkor cinikusan azt kérdezte ez a törvénytudó: "... de hát ki az én felebarátom?" Igen. Így teszik fel ma is sokan a kérdést: *"Kinek adjak? Megérdemli-e?*

Az áldozat nagyon sokszor megégett és füstbe ment, de az áldozó boldog volt, ha Isten elfogadta tőle.

Az Ószövetség hivői sokszor tudtukon kívül angyalokat vendégeltek meg.

Az Úr Jézus pedig ezt mondja: "...amennyiben megcselekedtétek eggyel az én legkisebb testvéreim közül, én velem cselekedtétek meg." (Máté 25:40.)

Ne okoskodjatok tehát emberi módon, hanem fogadjuk meg Istenünk felhívását, amit a Zsoltáros által közöl velünk, és szívünk teljességéből mondjunk Neki hálát, amit bizonyítsunk be áldozatainkkal is! Ha ezt tesszük, akkor nem lesz csak szokás a hálaadó napok tartása, és nem lesz üres formaság a hálaadó istentiszteletek drága alkalma.

Vidám elme jó orvosság

A páciens:

— "A környék egyik legszebb házában lakom, uszoda van a kertben, és egy Cadillac kocsit hajtok."

A pszichiáter:

— "Na és, mi a baj?"

A páciens:

— "Az, hogy hetenként csak 75 dollárt keresek."

Misszió mezőkről...

JELENTÉS

SZÖVETSÉGÜNK 1969. ÉVI ORSZÁGOS KÖZGYŰLÉSÉT A NEW BRUNSWICKI GYÜLEKEZET MEGHÍVÁSÁRA NEW BRUNSWICKON, HIGH ST. BAPTIST CHURCHBEN TARTJUK. A KONFERENCIA NAPJAI JÚL. 10—13

Látogatás Philadelphiában

1968. szeptember 13-án pénteken Bánkuti Lajos diakónus testvér és felesége, továbbá feleségem és én útnak indultunk, hogy meglátogassuk a philadelphiai bibliakör összejövetelét. Kedden szokták az összejövetelt tartani, de most, a látogatás miatt péntekre helyezték át.

Már évek óta tartják a Philadelphiában lakó Faulkner testvéreink a bibliaórákat nagy odaadással és nagy áldással. Több ízben már evangélizációt is tartottak Dr. Udvarnoki Béla tv. szolgálatával.

Utközben egy kis kitérővel meglátogattuk a fiatal Nádudvary testvéreinket, ahol kellemes órákat töltöttünk és élveztük testvéreink vendégszeretetét.

Estére járt az idő, midőn útunkat folytattuk Philadelphia felé.

Nagy szeretettel fogadtak bennünket az imateremmé alakított nagy szobában. Az Ige témája: "Szabad-e a túlvilágra tekinteni?" volt. A jelenlevőkhöz Bánkuti tv. és alulírott szóltak.

A sűrűn felállított székek mind megteltek érdeklődökkel. Az estén duett, quartettok és közös énekek hangzottak el. Az összejövetelt szeretetvendégség követte. Összevetve mindent, igen áldásos összejövetelben volt részünk és a viszontlátás reményében búcsúztunk el.

●

Szeptember 24-én angol vasárnapi iskolai osztályunk tanítója: Háló Barnabás tv. és felesége látogatták meg a philadelphiai bibliakört és — mint örömmel halljuk — áldásos estében részesítette az Úr az egybegyűlteken azon az estén is.

Imádkozzunk a Philadelphiában létrejött és áldásosan működő bibliakörért és imádkozzunk Faulkner testvéreinkért, hogy Urunk áldja meg őket testi-lelki erővel, hogy megállhassanak nehéz, felelősségteljes, önként vállalt szolgálatukban.

Fülöp Árpád

●

Október 13—20-ig Vajda Pál testvér (Torontó) evangélizált Philadelphiában. Az összejöveteleket hat különböző helyen tartották, hogy a városban és környékén szétszórtan élő magyarok megjelenhessenek valamennyi összejövetelen. Az evangélizációról értesítés jön lapunkban.

●

Családias est New Yorkban

Gazdagon megáldott az Úr bennünket október 13-án. Már a reggeli istentiszteleten éreztük Urunk kiáradó kegyelmét, amikor Molnár János evangélista hirdette az Igét.

Délutáni összejövetelünk öt és hat óra között, gyülekezeti tanácskozással, tagfelvétellel és anyagi ügyek tárgyalásával foglalkozott.

Hat órakor vette kezdetét családias estünk. Mint egy nagy család voltunk együtt, örvendezve az Úrban; hallgatva a lélekemelő különféle megnyilvánulásokat, melyek az Úrhoz vittek bennünket közelebb. Szólóénekek, szavalat, zeneszám, stb. tették változatossá műsorunkat.

Az estét szeretetvendégséggel kezdtük és Fülöp Árpád testvér igehirdetésével fejeztük be. Az igehirdetés a 133 ik zsoltár 1. verse alapján hangzott el: "Mily jó és milv gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak."

Örömünket növelte az is, hogy Ősy testvérünk kedves családjával Montreál, Kanadából közöttünk időzött és velünk együtt örvendezett az Úrban.

Legyen az Úré minden dicsőség.

New York-i Figyelő

MI MARADT MEG A PRÉDIKÁCIÓBÓL

Férj: Voltak ma sokan a templomban?

Feleség: Igen sokan voltak.

Férj: Milyen volt a prédikáció?

Feleség: Nagyon szép!

Férj: Miről szólt?

Feleség: Arról szólt... igen... no, miről is szólt?

Férj: Kovácsné ott volt?

Feleség: Igen, ott volt.

Férj: Milyen ruhában volt?

Feleség: Új, sötét vörös ruha volt rajta, vékony fekete szegéllyel, a kihajtója ferdén spicces volt. Sötétkék gyönysort viselt, amit a férje hozott Olaszországból. Hátán a varrás sveifolva húzott, ami annál jobban kiemelte a szoknya bőségét, kalapja...

Férj: Köszönöm, elég. Nem csodálom, ha elfelejtetted a prédikációt.

FOOD FOR THOUGHT

Most of us like to eat out in a restaurant from time to time. We usually prefer comfortable surroundings, pleasant service and the best in food. In exchange for all this luxury, we always remember to leave a tip. We take good care of our waitress. In fact, we take better care of our waitress than we do of God! We wouldn't leave a tip of anything less than 10%, and now mostly 15%, to avoid the risk of seeming cheap or unappreciative. But somehow we can look God right in the eye and give Him 1 or 2% of our income, if that much. Figure it out for yourselves, either the waitress is overpaid, or our sense of values needs major surgery!

Quoted from Royal Oak "Caller"

"... test és vér nem örökölheti Isten országát ..."

(I. Kor. 15:50)

Mostanában a test általános problémái ejtenek gondolkodóba. A fenti Ige világosan közli velünk s az ehhez kapcsolódó Igék méginkább megvilágítják testünk romlandóságát. Miért van az, hogy oly nagy súlyt helyezünk még mi hivők is testünk kényelmére? "...ami testtől született, test az..." Érthető? Legyen áldott érte a mi Urunk, én értem, bár sokáig csak azt hittem, hogy értem. A hivő élet elerőtlenedésének az a legnagyobb oka, hogy sokat foglalakozunk a testünk kívánságaival, a test okozta bukásokkal és általában a földi, világi megnyilvánulásokkal. Másik oka az erőtlenségünknek éppen ennek az ellenkezője: nem fordítunk elég figyelmet a testünkre. Azt hisszük, hogy a "testtől" már megszabadultunk, már nem veszélyes. Ha azonban váratlanul reánk tör a "halottnak" hitt test támadása, megrettenünk, elkeseredünk, kétségbeesünk. Van erre okunk? Ha a test dolgait szemléljük, akkor igen, mert hiszen az örök ellenség Sátán akarja így! De, ha én Isten országának örököse vagyok (és hiszem, hogy vagyok), akkor mit akarok azzal a testtel, amely nem örökölheti Isten országát?

Az örökös a Krisztus vérében megmosott, megváltott bűnös! Az örökös a Jézus Krisztus halálába bemerítetett új-ember, a megváltott lélek! A lélekben "hátra-arcot" tett ember! Aki pedig megfordult már egy úton, az nem látja többé azt, ami előtte volt, ami körülvette, hanem a fordulatot okozó célt látja! De vajon látom-e mindig a célt? Krisztust? Ha lekötnek a test kívánságai és bukásai, ha sokat, vagy éppen keveset foglalkozom a testtel, akkor csak a foglalkozásom tárgya van szemeim előtt. — Isten Lelke bennem lakozik, de a vágyaim, gondjai mintegy megkötözik. Isten bennem lakozó Lelkét nem engedem kibontakozni! Rettenetes állapot ez! A Golgotán minden elvégeztetett! Ezt a Sátán nagyon jól tudja, de nem akarja, hogy az onnan származó Erő a Tiéd, az enyém lehessen s ezért gondolatokat, vágyakat plántál belénk, mely erőtlenné teszi éppen a testen keresztül azt az Erőt, mely már bennünk van, de amellyel élni még nem tudunk. A Ján. 16:12-ben ezt olvassuk: "Még sok mondani valóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok." — Hát igen, Jézus Krisztus, a mi Urunk sok mindent akart még közölni velünk s rajtunk keresztül sokak felé, de nem teheti, mert . . . nem Ő uralja egyedül a szíveinket. — Isten nem ezt a gépies hivőnek vélt életet várja tőlünk. Szárnyakat akar adni nekünk, hogy oda szárnyalhassunk, ahol Ő közölhet velünk olyan titkokat, amit test és vér meg nem érthet! Ami testtől született, test az . . . hagyjuk hát a mi testtől született testünket és figyeljünk arra, ami vagy aki a Lélektől született! Ez az életünk egyetlen meggondolása! Lehet, hogy különböző nehézségekre hivatkozunk, de állítom, hogy nincsenek nehézségek! Nem lehetnek nehézségek, ha Isten Szellemének erejét vesszük igénybe. Nem szavakkal elfogadni Őt, hanem gyakorlatilag élni ezzel a csodálatos erővel! A kívülálló ember nem érezheti meg bizonyságtételünket, ha amögött nincs gyakorlat!

Isten Szellemének, mint önálló egyéniségnek, testen kívüli léte felőli ismeretek terjesztése rendkívüli fontos. A szellem önállóságának és a test elpusztulása után megmaradásának ismerete tisztább fogalmat nyújt az emberi test alárendeltségéről. Az emberek általában a testüket vélik tulajdonképpeni emberüknek, énjüknek lenni, holott a mindennapi élet bizonyítja, hogy a test nem más, mint átváltozott étel, tápanyag, amely az anyagcserével folytonosan megújul.

A megváltott léleknek ugyanígy kell naponként megújulnia! Mint ahogyan a testnek különféle táplálékokra van szüksége a fennmaradáshoz, a léleknek is két igen fontos "táplálékra" van szüksége: Imádságra és az Ige olvasására! De imádságunk legyen valóban imádás! Imádkozással is lehet bűnt elkövetni! (Máté 6:2—5.)

Isten azonban megtanít bennünket imádkozni, mint ahogy megtanít bennünket helyesen élni, hinni és szolgálni! Isten Szellemének uralma alatt lényünk egészen átváltozik, ami nemcsak számunkra lesz csodálatos megtapasztalás, hanem, és elsősorban mások számára jelent valami újat, valami vonzót, ami után érdemes érdeklődni. De sok hiábavaló kísérletezéstől, vergődéstől szabadulhatna meg sok drága hivő lélek, ha nem a saját erejével igyekeznék 'jót' cselekedni és szolgálni, hanem engedné a Szentlélek erejét elhatalmasodni az életén és mindent, ami az életében történik, ne a saját élményének, a saját tettének tudná be, hanem a Szentlélek vezetését ismerné fel benne. Legyen áldott a mi Urunk a kegyelemért, mely sok sok gyarlóságunkat nem rója fel bűnül és elszenved bennünket így, ahogyan vagyunk. Elsősorban önmagamra értem ezt, mert csak én tudom igazán, hogy mennyi szenny van az életemben még így is, hogy Isten gyermekének merem magam vallani. De Ő, Jézus Krisztus így szeretett . . . így, ahogy vagyok, mintegy példát adva arra, hogy ne legyek én sem személy-válogató. Szeressek mindenkit egyformán...

K. G. — Budapest

Vidám elme jó orvosság

A gyermekek a nappali szobában tanulnak. Hirtelen nagy edénycsörrenés hallatszott a konyhából, ahol a mama mosogatott és a papa törölgetett. Egy tányér a padlóra esett és összetört.

— "A mama elejtett valamit" — mondta az egyik gyermek.

— "Honnan tudod, hogy a mama? — kérdezte a másik.

— "Nem szólt semmit!" — válaszolta az első.